

§ 8. I det omfang en ejendom af en kommunalbestyrelse kan fritages for kommunal ejendomsskyld efter § 20, jfr. § 8, stk. 1 litra c, og stk. 2 og 3, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme eller af en kommunalbestyrelse er fritaget for kommunal ejendomsskyld efter den nævnte lovs § 20, jfr. § 9, kan finansministeren fritage ejendommen for den fikserede ejendomsskyld til staten.

§ 9. I tilfælde, hvor der på en ejendom er tinglyst en deklaration efter bestemmelsen i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning eller en særlig bevaringsservitut i henhold til bestemmelsen i § 12 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter i København, Frederiksberg og de områder, der umiddelbart forud for den 1. april 1970 henhørte under en køb-

stadkommune. I øvrigt foretages opkrævningen af amtsstuerne og amtsskatteinspektorerne. Bestemmelserne i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, kap. V (skatternes forfaldstid og erlæggelse m.v.), finder tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten. Med hensyn til pantefortrinsret i vedkommende ejendom for ejendomsskylden til staten har det dog sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler. Indbetalingen til statskassen af den opkrævede ejendomsskyld foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 2. Udgør ejendomsskylden til staten af en ejendom mindre end 20 kr. årlig, opkræves ejendomsskylden ikke.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt. kan finansministeren efter forudgående forhandling med kommunerne pålægge disse at opkræve ejendomsskylden til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. april 1966.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.